

Yargıtay 4. HD E.2024/11936 K.2026/7359 (16.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

4. Hukuk Dairesi 2024/11936 E. , 2026/7359 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesi

SAYISI: 2023/1859 E., 2024/1388 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Muğla 2. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI: 2023/39 E., 2023/157 K.

Mahkeme kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikte ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü.

I.DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davalının ... isimli sosyal paylaşım sitesi üzerinden müvekkiline yönelik hakaret içeren paylaşımda bulunduğunu, davalı yanın hakaret içerikli mezkur paylaşımına yönelik olarak taraflarınca suç duyurusunda bulunulduğunu ve Kars 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2022/898 E., 2022/808 K. sayılı dosyasında verilen karar ile davalının cezalandırılmasına karar verildiğini ve hükmün kesinleştiğini beyan ederek kınama kararı verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı davaya cevap vermemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararı ile davacının manevi zararını para olarak belirleyerek diğer giderim şekillerini hakimın takdirine bırakması gerekirken sadece kınama talep etmesinde hukuki yarar bulunmadığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine; Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacının talebinin tazminat davası niteliğinde olduğu, manevi tazminat koşullarının oluştuğu, davaya konu paylaşımda geçen ifadeler bütün olarak değerlendirildiğinde hakaret teşkil ettiği, değer yargısı veya eleştiri olarak kabul edilemeyeceği, davacının para yerine giderim biçimi olarak tazminat istemine göre daha hafif bir yaptırım olarak kınama kararı verilmesini talep ettiği, olay üzerinden geçen süre, olayın oluşu, davacı paylaşımının yarattığı haksız tahrik, Türk Borçlar Kanunu'nun 58/2. maddesindeki ölçüler, tarafların sosyal ve ekonomik durumlarına göre giderim biçiminin tazminat ödenmesi yerine kınama kararı verilmesi yönünde olmasının hakkaniyete uygun olduğu gerekçesi ile davacının istinaf isteminin kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm tesis etmek suretiyle davanın kabulüne, haksız eylemin kınanmasına karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı temyiz dilekçesinde; kararın usul ve yasaya uygun olmadığını belirterek kararın bozulmasını talep etmiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık; TBK'nın 58. maddesi kapsamında kişilik haklarına saldırı nedeniyle manevi tazminat talebinde bulunulmaksızın kınama kararı yaptırımının uygulanmasının talep edilip edilemeyeceği hususuna ilişkindir.

Uyuşmazlığın çözümü açısından öncelikle konuyla ilgili kavram ve yasal düzenlemelerin irdelenmesinde yarar vardır.

4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 24. maddesi;

“Hukuka aykırı olarak kişilik hakkına saldırılan kimse, hakimden, saldırıda bulunanlara karşı korunmasını isteyebilir.

Kişilik hakkı zedelenen kimsenin rızası, daha üstün nitelikte özel veya kamusal yarar ya da kanunun verdiği yetkinin kullanılması sebeplerinden biriyle haklı kılınmadıkça, kişilik haklarına yapılan her saldırı hukuka aykırıdır.”

Türk Medeni Kanunu'nun 25. maddesi; “Davacı, hakimden saldırı tehlikesinin önlenmesini, sürmekte olan saldırıya son verilmesini, sona ermiş olsa bile etkileri devam eden saldırının hukuka aykırılığının tespitini isteyebilir.

Davacı bunlarla birlikte, düzeltmenin veya kararın üçüncü kişilere bildirilmesi ya da yayımlanması isteminde de bulunabilir.

Davacının, maddi ve manevi tazminat istemleri ile hukuka aykırı saldırı dolayısıyla elde edilmiş olan kazancın vekaletsiz iş görme hükümlerine göre kendisine verilmesine ilişkin istemde bulunma hakkı saklıdır.

Manevi tazminat istemi, karşı tarafça kabul edilmiş olmadıkça devredilemez; mirasbırakan tarafından ileri sürülmüş olmadıkça mirasçılara geçmez.

Davacı, kişilik haklarının korunması için kendi yerleşim yeri veya davalının yerleşim yeri mahkemesinde dava açabilir.”

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 58. maddesi;

“Kişilik hakkının zedelenmesinden zarar gören, uğradığı manevi zarara karşılık manevi tazminat adı altında bir miktar para ödenmesini isteyebilir.

Hâkim, bu tazminatın ödenmesi yerine, diğer bir giderim biçimi kararlaştırabilir veya bu tazminata ekleyebilir; özellikle saldırıyı kınayan bir karar verebilir ve bu kararın yayımlanmasına hükmedebilir.” şeklinde düzenlenmiştir.

Kanun koyucu kişilik haklarına saldırı konusunda genel nitelikteki TMK 24... maddeleri ile TBK 58/1'de genel ilkeleri koyduktan sonra, TBK'nın 58/2. Maddesinde “Hâkim, bu tazminatın ödenmesi yerine, diğer bir giderim biçimi kararlaştırabilir veya bu tazminata ekleyebilir; özellikle saldırıyı kınayan bir karar verebilir ve bu kararın yayımlanmasına hükmedebilir.” hükmünü koyarak saldırının kınanmasına karar verilebilmesi konusunda özel düzenleme getirmiştir.

TBK'nın, TMK'dan sonra yürürlüğe girdiği de gözetildiğinde; kanun koyucunun TBK ile kişilik haklarına haksız saldırı nedeniyle açılacak davalarda, kınama kararı verilmesine ilişkin özel düzenleme getirmiş olduğu, genel ilkeleri belirleyen TMK'nın ilgili hükümleri yerine TBK'nın 58. maddesindeki münhasır düzenlemeye göre hâkimin takdir hakkını elinden alacak şekilde davacının, manevi tazminat olarak bir miktar para talep etmeksizin salt kınama kararı verilmesini talep etmesi mümkün değildir.

Anılan mevzuat hükümleri gözetildiğinde TBK'nın 58/2 maddesine dayalı olarak, kişilik haklarına haksız saldırı iddiasıyla açılan davada manevi tazminat talep edilmeksizin, salt hakimın takdirine bırakılan kınama kararı verilmesi talep edilemez.

Bu durumda; kişilik hakları saldırıya uğrayan davacı yararına TBK'nın 58 inci maddesi uyarınca kınama talebinin reddi gerekirken yanlıgılı gerekçeyle istemin kabulüne karar verilmiş olması usul ve yasaya uygun düşmediğinden Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozulması gerekmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davalı vekilinin temyiz isteminin kabulü ile Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan harcın istek halinde davalıya iadesine,

Dosyanın Bölge Adliye Mahkemesine, kararın bir örneğinin İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine,

16.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.